

Oplossingen tegen onsportief gedrag: DICHTERBIJ DAN WE DENKEN

Lutger Brenninkmeijer is al twintig jaar als onder meer trainer/coach actief in de hockeywereld. Hij frons zijn wenkbrauwen als het gaat om onsportief gedrag binnen en buiten de lijnen van het sportveld. “Er ontstaat al snel onnodig een geïrriteerde sfeer.”

Dat het incident in Almere vooral een maatschappelijk probleem is en niet zozeer van de sport, daar zijn velen het over eens. Toch rijst ook de vraag hoe we binnen de sport de sportieve waarden kunnen profileren. “Laten we ons eens richten op preventie. Niet de put dempen als het kalf verdronken is”, start Lutger Brenninkmeijer zijn verhaal.

“Zelf ben ik al twintig jaar trainer en/of coach in het hockey. Ik heb op alle niveaus rondgelopen; van kleine dorpsclub tot internationale topclub. Van F-jes tot aan landskampioenen. In deze periode heb ik een paar ervaringen opgedaan die mijn ogen voor bepaalde zaken hebben geopend.”

Briefings

Tijdens toernooien merkt Brenninkmeijer dat er in de aanloop naar wedstrijden toe al een verkeerde sfeer ontstaat. “Voorafgaand aan grote evenementen zijn er briefings voor de scheidsrechters en begeleidingsteams van de deelnemende verenigingen. Telkens is de sfeer: een scheidsrechter moet de baas zijn, hij moet geen tegenspraak dulden, hij moet van zich afbijten, etc. Hierdoor ontstaat er al irritatie of een gespannen sfeer. Waarom wordt er niet meer de nadruk op gelegd dat de arbitrage en begeleiding er samen voor zorgen dat de wedstrijd tot een succesvol einde gebracht wordt. Praat met elkaar hoe dat te doen.”

“De boodschap die verkondigd wordt, wordt voorafgaand aan de wedstrijd vaak doorgezet door de scheidsrechters”, gaat hij verder. “Bij de toss vertellen ze vaak aan de spelers wat er allemaal niet mag en wat voor straf er op staat. Veel spelers raken hierdoor al van slag terwijl de wedstrijd nog moet beginnen. Vaak accepteren scheidsrechters niet eens een vraag. Vind je het gek dat op deze manier de emoties oplopen? En dit komt niet zelden door de houding van de arbitrage. Uiteraard zijn er ook scheidsrechters die anders optreden en juist de spanning er af halen. Echter deze groep is helaas in de minderheid.”

Beoordeling

Volgens Brenninkmeijer staat de arbitrage voorafgaand aan een duel al onder druk “Ik heb wel eens van een bondscheidsrechter vernomen dat als hij geen gele kaarten tijdens een wedstrijd uitdeelt, hij geen voldoende bij de beoordeling krijgt en zo geen promotie kan maken. Uiteraard is dit wat gechargeerd, maar laat de boodschap duidelijk zijn: er wordt te veel het accent gelegd op straffen.”

Respect voor arbiters

Ondanks dat Brenninkmeijer kritisch is naar arbitrage, vindt hij dat respect voor de arbiters een ‘must’. Daar moet de jeugd al vroeg van doordrongen worden. “In het hockey moet elk jeugdlid vanaf vijftien jaar zijn of haar scheidsrechterkaart halen en fluit gemiddeld twee keer per jaar een wedstrijd. Naast dat ze de regels leren, ervaren ze hoe moeilijk het is om een wedstrijd te begeleiden. Ze krijgen daardoor veel meer respect voor het vak arbitrage.”

Zelfbeheersing

Andere sporten binnen het hockey betrekken heeft volgens Brenninkmeijer op verschillende vlakken succes: op technisch vlak en op het gebied van zelfbeheersing. “Sinds een paar jaar ben ik begonnen om in de winterperiode de spelers van mijn team andere sporten aan te reiken. Naast de verrijking van kennismaken met andere sporten is het belangrijk multidisciplinair opgeleid te worden. Andere sporten kunnen een toegevoegde waarde zijn. Zo ben ik met jeugdspelers gaan kickboksen en karate clinics gaan volgen. Het hielp mee aan onder andere een beter voetenwerk. Maar bovenal, ze leerden daar zich te concentreren en te focussen.”

“En het gaf echt effect”, is hij enthousiast. “Ze bleven na een botsing op het veld beter staan, omdat ze door beter voetenwerk en balans op de been bleven. Daardoor waren er ook veel minder verbale discussies in het veld. En door een betere focus waren ze meer met zichzelf bezig dan met fouten van anderen die vaak een aanleiding zijn tot irritaties, met alle gevolgen van dien. Ook hebben ze goed geleerd waar hun fysieke grenzen zijn en zich in te houden. Dit soort sporten zijn heel goed om kinderen te leren zichzelf te beheersen. Ik zag zichtbaar dat er minder commentaar op elkaar, op de tegenstander én op de leiding was.”

Advies

Tot slot wil hij de sportbonden nog een advies meegeven. “Als we deze ervaringen bekijken dan zou ik sportbonden willen adviseren om bij de arbitrage de nadruk te leggen op samenwerken. Laat daarnaast jeugdige leden fluiten. Wat de boer niet kent, lust hij niet. Zorg daarom voor meer begrip. Echt, het doet wonderen!”